

е същата. . . Ще я потвърдятъ, ще я потвърдятъ! шепнъше потаенъ гласъ въ него.

И поедъ очите му пакъ се възправи бѣ силката.

Той я виждаше на онова място, дѣто котака залови врабеца. Проточеното вжже се люшка само отъ вѣтъра, а ризницата окачена виси за да му я нахлуятъ. . .

По снагата на Павла минаха трѣпки предъ мѣрналото му се видение на бѣ силката, както нѣкога, кога взе първия подкупъ като стражарь, изтрѣпна при мисъльта, че могатъ да го заловятъ и да го пратятъ въ затвора.

Павелъ си спомни какъвъ ужасъ го обземаше нѣкога при мисъльта, че може да попадне въ затвора! Буйния и жаденъ за уличенъ животъ младши